

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou, Ph.D., ve věci

žalobce: **M. P.**
bytem X.

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 7. 2016, č. j. MPSV-2016/159233-922,
ve věci příspěvku na zvláštní pomůcku,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí, citovaného v záhlaví. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

republiky – krajské pobočky v Olomouci ze dne 23. 3. 2016, č. j. 189293/16/OL (dále „úřad práce“). Tímto rozhodnutím úřad práce zamítl žádost žalobce o příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo.

2. Žalobce v žalobě namítal nedostatečné odůvodnění rozhodnutí, které se nevypořádalo s námitkami žalobce a předloženou lékařskou dokumentací.
3. Závěry Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále „PK MPSV“ nebo „posudková komise“) nenavazují na jednotlivé podklady. Žalobce trpí roztroušenou mozkomíšní sklerózou od roku 1997. Nemoc zhoršuje žalobci schopnost mobility a potřebuje vždy doprovod druhé osoby, rychle se unavuje, při pohybu je výrazně nestabilní s tahem ke stranám, má výrazné potíže s koordinací, při chůzi často upadá, pohyb v exteriéru zvládá jen na výrazně krátké vzdálenosti, nejvýše do několika málo desítek metrů, s častými přestávkami. Žalobce často trpí únavou, nezvládá i lehčí formy fyzické zátěže. Ataky mívá několikrát do roka a je zcela imobilní a odkázaný na pomoc a péči manželky, pociťuje následující symptomy: nevstane z lůžka, nepohne se, není schopen pohybu, trpí parézami pravé poloviny celého těla, močí do předem připravené nádoby stojící u lůžka, není schopen se přesunout na toaletu, má svalový samovolný a neovlivnitelný třes na dolních končetinách, zejména na chodidlech obou nohou, ale i na horních končetinách, trpí spasticitou celého těla, zejména dolních končetin, má rozostřené vidění, což dlouhodobě řeší na očním oddělení Fakultní nemocnice Olomouc, ale neúspěšně, při atace je žalobce zcela odkázaný na pomoc druhých, bez pomoci druhé osoby neujde žádnou vzdálenost a neustále se mu točí hlava.
4. V případě sebemenšího fyzického vypětí žalobce pociťuje následující symptomy: chůze bez pomoci další osoby je nejvýše 5 až 10 m, nemožnost normální chůze, velmi časté zakopávání a pády, pocit těžkých a neovladatelných nohou, svalový samovolný a neovlivnitelný třes na dolních končetinách, zejména na chodidle pravé nohy, velmi výrazná neschopnost udržení rovnováhy, vrávorání do stran, časté močení, asi co půl hodiny (řeší dlouhodobě na urologii – neúspěšně), rozostřené vidění, neschopnost pohybu pravé poloviny celého těla, pohyb po bytě pomocí holí, cesta z lůžka na toaletu v délce asi 5 metrů trvá 15 až 18 minut, žalobce se drží zdi, případně je nutná pomoc manželky, má pocit těžkých a neovladatelných nohou. Všechny tyto potíže jsou prokazatelné z předložené odborné lékařské dokumentace.
5. Podle posudkové komise jde u žalobce o remitující relabující formu nemoci a některé symptomy se projevují na určitou dobu a následně odezní a zdravotní stav žalobce se zlepší. U žalobce dochází k poruchám stoje a chůze a projevují se tendence k pádům. Podle zdravotnické dokumentace je žalobce schopen samostatné chůze s oporou o jednu hůl. Na horních končetinách žalobce je objektivně medicínsky prokázána lehká dystaxe, není porušena citlivost, svalová síla horních končetin je správná. Podle žalobce jde o skutkové závěry, velmi jemně řečeno, pochybné. Žalobce odmítl závěr PK MPSV o tom, že u něj dochází ke zhoršování a zlepšování zdravotního stavu. Žalobce odkázal na nález neuroložky ze dne 24. 2. 2016, podle kterého je prokázána EDSS ve výši 5,5 stupně. Podle nálezu neuroložky ze dne 19. 7. 2016 je potvrzena EDSS ve výši 6,0 stupně. Vzhledem

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

k této progresi zdravotního stavu žalobci byla ze strany ošetřujícího lékaře doporučena indikace invalidního vozíku. Přesto posudková komise uvádí, že žalobce je schopen samostatné chůze s oporou o jednu hůl. Proto není jasné, o jaké relevantní podklady se posudková komise opírá. Posudková komise si očividně protiřečí, když přiznává, že u žalobce dochází k poruchám stoje a chůze a pádům. Z bodu 1 odst. 1 přílohy k zákonu č. 329/2001 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí, nevyplývá, že by používání hole jako opory při chůzi bylo překážkou k poskytnutí příspěvku na pořízení motorového vozidla. Správní orgány se nevypořádaly s námitkami žalobce, které vyplývají z předložené odborné lékařské dokumentace. Žalobce opět odkázal na nález neuroložky ze dne 24. 2. 2016, podle kterého jsou u žalobce spastické paraparézy dolních končetin, jejichž následkem jsou výrazné bolesti a snížená pohyblivost trupu a neurogenní vezika. Žalobce se domnívá, že splňuje podmínky přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb. části I bodu 1 písm. g) a jde u něj o těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí. Žalobce požádal o provedení důkazu znaleckým posudkem z oboru neurologie, který by nestranně prověřil jeho zdravotní stav.

6. Žalovaný **ve vyjádření** k žalobě poukázal na provedené správní řízení a na napadené rozhodnutí, ve kterém se s námitkami žalobce na straně 3 a 4 vypořádal. U žalobce nebyl prokázán stav podle zákona č. 329/2011 Sb. a těžká vada nosného nebo pohybového ústrojí uvedená v písmenu a), b), d) až i) a l) bodu 1 části I přílohy k tomuto zákonu (či o těžkou nebo hlubokou mentální retardaci a stavy na rozhraní těžké mentální retardace). Žalovaný se jednoznačně vyjádřil k námitce, z jakého důvodu vycházel z posudku posudkové komise na straně 4 rozhodnutí, nezpochybnil závažnost zdravotního stavu žalobce, nicméně musel dospět k závěru, že se nejedná o zákonem stanovený zdravotní stav odůvodňující přiznání příspěvku. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl podklady a lékařské nálezy, ze kterých posudková komise vycházela. Tyto podklady byly aktuální a vyhotovené i v roce 2016. Žalobce v rámci možnosti vyjádření k podkladům rozhodnutí u obou správních orgánů nenavrl provedení dalších, snad aktuálnějších, odborných vyšetření a jednání posudkové komise se neúčastnil, i když byl zván. O těchto skutečnostech, zejména o výsledku posouzení zdravotního stavu, žalovaný uvedl své úvahy, které ho vedly k rozhodnutí. V žalobě žalobce nevypořádání námitek uvádí pouze obecně a neuvádí, která námitka a jak konkrétně byla nedostatečně vypořádána. Žalovaný přitom mezi doloženými podklady, mezi nimiž jsou i ty, které žalobce cituje v žalobě, a posouzením zdravotního stavu rozpory nespatřuje. V žádném z těchto nálezů není zmíněno zdravotní postižení odůvodňující nárok na příspěvek.
7. Protože posouzení zdravotního stavu je věcí odborně medicínskou a žalovaný k ní nemá odborné kompetence, požádal o posouzení zdravotního stavu posudkovou komisi. O výsledku posouzení zdravotního stavu byl žalobce informován vyrozuměním a svého práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a nahlédnout do spisu a činit návrhy nevyužil. Posudek je zásadním důkazem pro posouzení nároku na příspěvek. Žalovaný tento podklad vyhodnotil, včetně uvedení podkladů – nálezů, ze kterých při posuzování vycházela posudková komise. Žalovaný při svém rozhodování nevychází z lékařských nálezů, jelikož nedisponuje odbornými kompetencemi k tomu, aby hodnotil zdravotní

stav, tento zdravotní stav popisoval a vyvozoval z něho závěry. Ostatně žalovaný lékařské nálezy k dispozici nemá.

8. Podle objektivních lékařských nálezů byla u žalobce prokázána roztroušená mozkomíšní skleróza, remitentně relabující forma s rozvojem od roku 1997 a dále sekundární úzkostně depresivní syndrom. Ani z žalobcem uvedených lékařských nálezů nevyplývá, že by u žalobce byla prokázána anatomická ztráta obou dolních končetin v bércích a výše, funkční ztráta obou dolních končetin na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí, funkční ztráta jedné horní a jedné dolní končetin na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí, ankylóza obou kyčelních kloubů nebo obou kolenních kloubů nebo podstatné omezení hybnosti obou kyčelních nebo kolenních kloubů pro těžké kontraktury v okolí. Dále ztuhnutí všech úseků páteře s těžkým omezením pohyblivosti alespoň dvou nosných kloubů dolních končetin, těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy; funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina, disproporční poruchy růstu provázené deformitami končetin a hrudníku, pokud tělesná výška postiženého po ukončení růstu nepřesahuje 120 cm, anatomická ztráta dolní končetiny ve stehně bez možnosti oprotézování nebo exartikulace v kyčelním kloubu, anatomická ztráta dolní končetiny ve stehně s možností oprotézování.
9. Provedené dokazování neprokázalo kombinaci několika (tří a více) postižení pohybového systému s těžkými funkčními následky na pohyblivost, např. kombinace těžkého postižení několika úseků páteře a současně těžkého postižení nosných kloubů obou dolních končetin nebo uvolňování a nestabilitu pánevního pletence s těžkými parézami dolních končetin nebo nedostatečný vývin dvou končetin a hrudníku (či jeho deformity), nebo těžké dystrofie či atrofie trupového a končetinového svalstva s odkázaností na vozík. Navíc, není-li těžce postižena funkce alespoň jedné dolní končetiny, postižení ostatních systémů zpravidla nemá podstatný vliv na pohyblivost. Odkázanost na vozík pro invalidy musí být dlouhodobá a je dána pohybovým selháním při chůzi mimo přirozené prostředí (byt, nejbližší okolí bydliště).
10. Žalobce je samostatně pohyblivý s oporou kompenzačních pomůcek (viz náleze ze dne 24. 2. 2016 – „již i předpis jedné hole“).
11. Podle žalovaného, aby se mohlo jednat o těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí, musí se vždy jednat o vadu těžkou. Žalobce přitom konkrétně neuvedl, v čem by měl být posudek posudkové komise rozporný s lékařskými nálezy, ani žádný další lékařský náleze, ze kterého by mělo vyplývat, že jeho zdravotní stav lze považovat za těžkou vadu nosného a pohybového ústrojí.
12. Žalovaný konstatoval, že nemohl přihlídnout k nálezu neuroložky ze dne 19. 7. 2016, když posouzení zdravotního stavu bylo provedeno dne 30. 6. 2016. Žalobce ani v rámci § 36 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále „správní řád“), nesdělil, že navrhuje provedení dokazování tímto nálezem a doplnění posudku a žalovaný neměl žádnou povědomost o tomto neurologickém nálezu. Ostatně

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

zdravotní stav žalobce byl posuzován ke dni jednání posudkové komise a tvrzení o zhoršení zdravotního stavu žalobce nemůže mít vliv na posouzení zdravotního stavu v rámci daného řízení.

13. Žalovaný dále upozornil, že na škále používané v neurologii pro hodnocení stupně postižení (Kurtzkeho škála) z celkového rozsahu 0 až 10, kde 0 je normální neurologický nálezný a 10 je úmrtí z důvodu roztroušené sklerózy, byl žalobce na stupni 5,5; přičemž hodnota 5 znamená postižení značné, pracovní neschopnost, chůze na kratší vzdálenost (500 m) samostatně možná, a 6 – hybnost omezena s pomocí hole, berle, opěrného aparátu, přesuny na krátké vzdálenosti, doma s přidržováním se o předměty, schopnost výkonu drobných prací a) bez pomoci druhé osoby, b) s pomocí druhé osoby. Chůze je paraspastická, ataktická, je zachována správná svalová síla, dolní končetiny jsou bez poruchy citlivosti.
14. Případné ataky a z nich zhoršený zdravotní stav žalovaný nezpochybnil, avšak uvedl, že nebyl prokázán ani jeden ze zdravotních stavů, taxativně stanovených zákonem pro nárok na příspěvek. I když žalovaný nezpochybnil nepříznivý zdravotní stav žalobce, nemohl rozhodnout jinak. Žalovaný se proto neztotožnil s názorem žalobce, že mu měl být příspěvek přiznán.
15. Na okraj žalovaný podotkl, že žalobce připouští v podané žalobě přítomnost atak v četnosti několikrát do roka, při nichž dochází ke zhoršení jeho zdravotního stavu. Přitom zcela odmítl závěr posudkové komise, že u něho dochází ke zhoršování a zlepšování zdravotního stavu.
16. Podle žalovaného byl posudek PK MPSV úplný a přesvědčivý, což uvedl i v napadeném rozhodnutí. Posudková komise měla k dispozici aktuální lékařské nálezy. Nutno podotknout, že zprávy odborných lékařů prokazují skutkový stav věci, resp. diagnózu, aktuální celkový zdravotní stav, způsob léčby ap., zatímco posudek posudkové komise prokazuje stav právní – tedy hodnotí konkrétní způsob, kterým lze zjištěný zdravotní stav aplikovat na příslušná ustanovení právních předpisů sociálního zabezpečení. Zjištěná a medicínsky prokázaná diagnóza ještě neznamená automaticky vznik nároku na nepojistnou dávku.
17. Žalovaný podotkl, že žalobcem navržené dokazování znaleckým posudkem z oboru neurologie je pro spornou věc kontraproduktivní. Znalec z oboru neurologie, byť by byl skutečným odborníkem ve svém klinickém oboru, nedisponuje kompetencemi posudkového lékaře. Kompetentním pro vypracování posudku pro účely příspěvku na zvláštní pomůcku by byl pouze znalec z oboru posudkového lékařství.
18. Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 26. 7. 2016.

19. **Ze správního spisu** ve vztahu k souzené věci soud zjistil, že dne 29. 2. 2016 žalobce podal žádost o příspěvek na zvláštní pomůcku – osobní automobil, z důvodu výrazného zhoršení zdravotního stavu. Žalobce potřebuje automobil ke studiu na Právnické fakultě Univerzity Palackého, k návštěvám lékaře, rodiny, k dojíždění na rehabilitace, do knihovny Univerzity Palackého a Vědecké knihovny Olomouc, kulturní akce, hipoterapie, činnost na Právnické fakultě Univerzity Palackého a na lázeňský pobyt.
20. Podle posudku o zdravotním stavu, vypracovaného Okresní správou sociálního zabezpečení Olomouc (dále „OSSZ“) dne 11. 3. 2016, žalobce není osobou, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci ve smyslu § 9 odst. 2 a 4 zákona č. 329/2011 Sb. a nejedná se o zdravotní postižení, uvedená v části I bodě 4 přílohy k citovanému zákonu.
21. Podle protokolu ze dne 18. 3. 2016 žalobce nesouhlasil s posouzením zdravotního stavu a namítal, že podle lékařské zprávy ze dne 24. 2. 2016, ze kterého posudková lékařka rovněž vycházela, žalobce je odkázán na přesuny automobilem.
22. Rozhodnutím ze dne 23. 3. 2016 byla žalobci žádost o příspěvek zamítnuta s odkazem na citovaný posudek s tím, že zákonnou podmínku pro přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku, tj. prokázání těžké vady nosného nebo pohybového ústrojí, žalobce nesplňuje. K námitce žalobce úřad práce uvedl, že OSSZ posoudila zdravotní stav žalobce na základě kompletní lékařské dokumentace a souvisejících podkladů a úřad práce o objektivitě stanoviska OSSZ neměl důvod pochybovat. Žalobce nedoložil žádné nové skutečnosti nebo důkazy, a proto úřad práce shledal, že stěžejní důkazy jsou úplné, objektivní a přesvědčivé.
23. **V odvolání** uvedl žalobce shodné námitky jako v žalobě.
24. Posudková komise MPSV v Ostravě dne 30. 6. 2016 dospěla k totožnému závěru jako posudková lékařka OSSZ a k námitkám žalobce v odvolání uvedla, že jim nelze vyhovět, neboť se nejedná o funkční ztrátu obou dolních končetin ani o těžkou funkční poruchu pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí. Žalobce je schopen samostatné chůze, příp. s opěrnými pomůckami.
25. Žalovaný v **napadeném rozhodnutí** vypsal zdravotní dokumentaci, ze které posudek PK MPSV v Ostravě vycházel, dále složení posudkové komise, kde zasedala i neuroložka. Žalovaný z posudku podrobně citoval zjištěná onemocnění a aktuální zdravotní stav, včetně závěrů, že žalobce je schopen samostatné chůze s oporou o jednu hůl. Žalovaný podle posudku a relevantních zákonných ustanovení podle zákona č. 329/2011 Sb. vypsal, která všechna postižení žalobce nemá.
26. K odvolací námitce nedostatečného zjištění skutkového stavu, kdy se úřad práce odvolává na skutkové závěry obsažené v posudku OSSZ, které již ničím dalším nepodkládá a které jsou v rozporu se současným zdravotním stavem žalobce, žalovaný žalobci

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

vysvětlil, že posudek OSSZ o jeho zdravotním stavu hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad uvedených v § 50 odst. 4 správního řádu. Úřad práce dospěl k závěru, že posudek byl úplný, OSSZ se vypořádala se všemi rozhodnými skutečnostmi, a zároveň přesvědčivý, protože posudek obsahoval náležité zdůvodnění posudkových závěrů. Pak tento posudek byl stěžejním důkazem.

27. Správní orgány nemají k dispozici zdravotní dokumentaci ani jednotlivé lékařské nálezy a nemohou proto posuzovat věcnou správnost posudku. Navíc informace v lékařských záznamech prokazují skutkový stav věci, resp. aktuální zdravotní stav žalobce. Posudkoví lékaři a jejich posudky prokazují stav právní, to znamená, že hodnotí konkrétní způsob, kterým lze zjištěný stav aplikovat na příslušná ustanovení právních předpisů v rámci splnění podmínek pro nárok na příspěvek. Prvotní podmínkou pro přiznání příspěvku je zdravotní stav žalobce. Posouzení zdravotního stavu ve věcech sociální péče je v kompetenci okresních správ sociálního zabezpečení a následně posudkových komisí MPSV, prostřednictvím jejich lékařů, kteří vycházejí z příslušných předpisů v oblasti sociálního zabezpečení na podkladě dostupné lékařské dokumentace. Posouzení zdravotního stavu je věcí odborně medicínskou, správní orgány k ní nemají potřebné odborné kompetence. V odvolacím řízení proti rozhodnutí o nepřiznání příspěvku má zásadní význam posudek PK MPSV. Tento posudek žalovaný považoval za úplný, protože posudková komise se vypořádala se všemi rozhodnými skutečnostmi a zároveň je i přesvědčivý, protože posudková komise řádně zdůvodnila posudkové závěry, které přesně formulovala. Závěry posudkové komise nejsou v rozporu s obsahem lékařských nálezů, které měla k dispozici. Tímto posudkem bylo přesvědčivě prokázáno, že žalobce nesplňuje podmínky pro přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo. Posouzení zdravotního stavu nezávisí na volné úvaze příslušného posudkového orgánu, nýbrž musí odpovídat stanoveným posudkovým kritériím vymezeným přílohou k zákonu č. 329/2011 Sb.

28. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

29. Podle § 9 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb. *nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na pořízení motorového vozidla nebo speciálního zádržního systému má osoba, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a její zdravotní stav nevylučuje přiznání tohoto příspěvku.*

30. Podle § 9 odst. 4 zákona č. 329/2011 Sb. *zdravotní postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku a zdravotní stavy vylučující jeho přiznání jsou uvedeny v příloze k tomuto zákonu.*

31. Žalobce se domáhal uznání toho, že splňuje podmínky podle přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., části I bodu 4 písm. a), podle kterého *za zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla nebo speciálního zádržního systému se považují zdravotní postižení uvedená v bodě 1 písm. a), b), d) až i) a l).*

32. Podle přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb. části I bodu 1 písm. g) se za *těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí* se považuje *těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy; funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina.*
33. Při rozhodování nároku na příspěvek na pořízení motorového vozidla je zásadním a rozhodujícím důkazem posudek, který prokazuje či vylučuje těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí. Na tento posudek je podle konstantní judikatury třeba nahlížet jako na kterýkoliv jiný důkazní prostředek, neboť se sice jedná o tzv. „povinný důkaz“, nikoliv však o závazné stanovisko či závazný podklad rozhodnutí. Z toho důvodu není správnost posudku presumována, posudek proto podléhá hodnocení správního orgánu a nemůže být bez dalšího převzat jako pravdivý. Při rozhodování ve věci příspěvku však správní orgán neposuzuje věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 2. 2010, č. j. 3 Ads 77/2009-59; či ze dne 22. 10. 2009, č. j. 3 Ads 48/2009-104, všechny dostupné na www.nssoud.cz).
34. Posudkové řízení je specifickou formou správní činnosti spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění. Jde o postup posudkového orgánu, jehož hlavním obsahem je posudková činnost, která předpokládá vedle odborných lékařských znalostí též znalosti z oboru posudkového lékařství. I tyto posudky nicméně hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v ustanovení § 77 odst. 2 s. ř. s. a v případě potřeby může uložit též zpracování posudku soudem ustanoveným znalcem z oboru posudkového lékařství. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. Posudkový závěr by měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení zdravotního stavu závisí především.
35. Posudková komise se nadto musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, zejména těmi, které posuzovaný namítá, a své posudkové závěry náležitě odůvodnit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 4. 2014, č. j. 3 Ads 77/2013-22).
36. Žalovaný odvolání žalobce zamítl s odůvodněním, že žalobce nesplňuje podmínky nároku na poskytnutí příspěvku, tedy že v případě žalobce nebyla zjištěna těžká vada nosného nebo pohybového ústrojí, jak se toho žalobce domáhal. Onemocnění žalobce, která jsou popsána v jeho zdravotnické dokumentaci, podle posudkové komise a žalovaného uvedeným kritériím neodpovídají.
37. V souzené věci si nemohl žalovaný učinit úsudek ve věci sám, ale byl povinen v souladu s § 24 (úřad práce podle § 26) zákona č. 329/2011 Sb. vyžádat si odborný posudek, který pak hodnotil z hlediska jeho úplnosti, aktuálnosti, vnitřní bezrozpornosti, přesvědčivosti a odbornosti. Tímto způsobem žalovaný zjišťoval skutkový stav věci a potažmo stav právní.

38. Těmto posudkovým kritériím posudek PK MPSV v Ostravě ze dne 30. 6. 2016 i napadené rozhodnutí žalovaného dostály. Zdravotní stav žalobce nepředstavoval těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Tvrzení žalobce ani provedené dokazování, založené na lékařských zprávách, posudkový závěr PK MPSV v Ostravě nevyvrátily. Naopak, provedeným dokazováním bylo osvědčeno, že žalobce nemá těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, které zákon požaduje pro přiznání nároku na požadovaný příspěvek. Posudek PK MPSV v testu úplnosti, objektivity a přesvědčivosti obstál.
39. Odborní specializovaní a posudkoví lékaři provádějí posouzení závislosti podle lékařských pravidel (*lege artis*) a současně aplikací relevantních právních předpisů na zjištěný skutkový stav, a to včetně výkladu neurčitých právních pojmů (podřazením skutkového stavu pod tyto pojmy a jejich následnou interpretací) a užitím správního uvážení v mezích zákona a právních zásad. Podle § 2 odst. 4 správního řádu, musí správní orgány přihlížet ke všem okolnostem daného případu. Podle § 50 odst. 4 správního řádu správní orgán *pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci*. Všechny zjištěné skutečnosti je třeba vykládat v jejich souvislostech. V posuzovaném případě na základě námitek žalobce soud neshledal porušení těchto pravidel.
40. V souzené věci nešlo podle podkladové zdravotnické dokumentace a posudků o případ hraničního posuzování věci a nebyla na místě aplikace zásady *in dubio mitius* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 11. 2013, č. j. 6 Ads 45/2013-25).
41. K návrhům na dokazování a lékařským zprávám doloženým k žalobě a v průběhu soudního řízení správní soud konstatuje, že přezkoumání napadených rozhodnutí a postupu jejich vydání předcházejících probíhá v souladu s § 75 odst. 1 podle stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí, tedy ke dni 26. 7. 2016. Lékařské zprávy, které se týkají zdravotního stavu žalobce po tomto datu, tedy nemohou být zohledněny. Lékařské zprávy o zdravotním stavu žalobce před datem 26. 7. 2016 byly zohledněny v posouzení PK MPSV a žalobce nenamítal ve správním řízení neúplnost posudku PK MPSV.
42. Návrh na dokazování znaleckým posudkem žalobce nijak neodůvodnil, sám posudek znalce z (jediného relevantního) oboru posudkového lékařství nebo přesvědčivé odborné posouzení nedoložil. Doložená lékařská zpráva ze dne 24. 2. 2016 byla posouzena již posudkovou komisí a v posudku zohledněna a lékařské zprávy ze dnů 19. 7. 2016 a 17. 10. 2016 byly vydány až po datu vydání napadeného rozhodnutí, tudíž je soud v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. nemohl nijak v přezkoumávaném rozhodnutí a řízení zohlednit.
43. Závěrem soud shrnuje, že se ztotožnil s právními závěry žalovaného uvedenými v napadeném rozhodnutí a vyjádření k žalobě. Žalobce popisuje příznaky svého onemocnění, avšak neprokázal těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí spočívající

v těžké funkční poruše pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy; funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina.

44. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 1 s. ř. s., protože neměl ve věci úspěch, a úspěšný žalovaný nemá na náhradu nákladů řízení nárok podle § 60 odst. 2 s. ř. s., protože jde o věc sociální péče.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 30. listopadu 2017

JUDr. Martina Radkova, Ph.D., v. r.
samosoudkyně